

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

III. De Apollinario, & quod auctor sit Nestoriana haeresis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

De Apollinario, & quod auctor sit Nestorianæ hæresis.

CAPVT III.

POST damnationem Pauli Samofateni, vna temporis generatione transacta, Apollinaris Laodicensis episcopus de incarnatione Domini, Arianorum blasphemiam secutus, asserens contraria Paulo, carnem & omnipotens Dei Verbum vnus esse prædicauit substantiæ, contentiosissime asseuerans Verbum carnem factum, vel aliquid Verbi in carnem fuisse conuersum atque mutatum, non autem carnem de Maria virgine sumptam atque susceptam, vt absque peccato consubstantialis nobis & per omnia similis agnoscatur Christus, sicut ait Apostolus. Theodoritus episcopus in ecclesiastica historia Apollinarem & eius hæresim sic notat: Apollinaris (inquit) Laodicensis episcopus, dum pietatis indueret vultum, & apostolica se fingeret dogmata conseruare, post paululum manifestus hostis apparuit. De diuina namque natura adulterinis rationibus utebatur, gradus quosdam dignitatum generans, & sacramentum dispensationis imperfectum explanare præsumens, animamque rationalem, qua corpus resurgit, priuatam salute confirmans. Si enim animam non assumpsit, secundum illius rationem, Deus Verbum, neque medicinam animæ tribuit, neque honorem dedit, sed corpus quidem terrenum ab inuisibilibus virtutibus adoratur, anima vero secundum diuinam imaginem facta, in inferiore permansit, contumeliis induta peccati. Qui etiam plurima super hæc vefanus asseruit. Aliquando enim pariter confitebatur & ipse ex sancta Virgine assumptam carnem: aliquando vero, eam cum Deo Verbo cælitus descendisse: aliquando, eum ipsum carnem factum, & sumpsisse nihil ex nobis: aliaque plurimas & inanes fabulas sacris opinionibus copulabat, quas in præfenti dicere superfluum iudicauit. Talia quidem ille dicens, non solum suos peste compleuit, sed etiam quosdam nostrorum fecit huiusmodi lepræ participes. Post paucum vero tempus, dum suum viderent opprobrium & ecclesiæ claritatem, pene cuncti reuersi sunt. Non tamen priorem deposuere languorem, sed magis * plurimos constantiam latenter fauciauerunt. Ex hac

ergo

ergo radice in ecclesiis germinauit vna carnis deitatisque natura, & vt diuinitati vnigeniti passio copuletur, & alia quacumque populis & sacerdotibus certamina genuerunt. Et post pauca: Verum Apollinaris præsulatus nudatus, nouitatem doctrinæ suæ aperta impudentia in ecclesia prædicabat, ducem semetipsum ostendens hæreseos. Quapropter apparet ex omnibus superius dictis atque prolatis, a Paulo Nestorianos fuisse propagatos, & ab Apollinari vnus naturæ prædicatores, vt sunt Acephali & Eutychiani. Cuius dictis & epistolis respondebat eo tempore Dioscorus Tarsensis episcopus, deinde Gregorius Nazianzenus, Basilius & Theodorus Mopsuestenus, probabiliter ostendentes ex diuinis testimoniis duarum proprietates naturarum in vna Christi persona, sicut ipsa probant eorum volumina. Sequimur iam nunc, vtrarumque hæresum auctoritatibus demonstratis, earum acta ^{* f. narrare,} narrarem, sicut præfatio pollicetur.

De Nestorii ordinatione, & eius hæresi.

CAPVT IV.

POST Apollinaris damnationem & depositionem aliquantis temporibus euolutis, mortuo Sifinnio, qui post obitum beati Attici Constantinopolitanae ecclesiae præsulatum susceperat, visum est imperatoribus, nullum ordinare de Constantinopolitana ecclesia pontificem, sed ab Antiochia Syria, vnde prius illa ecclesia Ioannem susceperat, aliquem aduenam accersire, & episcopum facere. Et sicut Socrates in ecclesiastica narrat historia: Erat quidam presbyter Antiochiæ nomine Nestorius, genere Germaniciensis, boni eloquii, quem quasi vtilem ad docendum Constantinopolim principes euocauerunt. Et transactis tribus mensibus, ab Antiochia venit Nestorius, qui castitate inter plurimos præcipuus habebatur. Quibus autem moribus institutus fuerit, sapientes a prima eius homilia cognouerant. Erat cum eo & Anastasius presbyter pariter destinatus, quem nimis honorabat, & consiliarium habebat in causis suis. Ordinato ergo Nestorio die primo mensis Aprilis, consulatu Felicis & Tauri, Anastasius coram ecclesia docens: Dei, inquit, genitricem Mariam nullus dicere præsumat, quo-

Concil. Tom. 12.

Kkk